

Preek "HOMILIE 3e VASTENZONDAG – B 2009"

HOMILIE 3e VASTENZONDAG – B 2009

Het was druk in de tempel te Jeruzalem. Het belangrijkste Joodse feest stond voor de deur. Het hoorde tot de Joodse geloofsbeleving, dat wie maar even kon op die dag aan de eredienst in de tempel deelnam. Alleen oude mensen en kinderen bleven thuis. Ook Jezus met zijn vrienden is naar Jeruzalem opgetrokken. Bij gelegenheid van Pasen kunnen de mensen offers brengen. Schapen en runderen zijn ter plekke te koop. Rond de tempel heeft zich een hele handel ontwikkeld. Veehandelaren en geldwisselaars beleven gouden tijden. Voor ons is het vreemd, maar wie een bedevaartsplaats bezoekt, zal er ook de winkeltjes aantreffen en ook de bedevaartplaatsen van vandaag moeten ervoor waken niet aan dezelfde bekoring van geld en goed toe te geven.

Jezus is met zijn vrienden te Jeruzalem aangekomen. Als 12-jarige al is hij er gekomen met Maria en Jozef. Het heeft hem toen allemaal zeer gefascineerd en hij raakte zozeer in gesprek met de joodse geleerden, dat Hij alles vergat en in de tempel achterbleef. Hij raakte zich toen als kleine jongen al ervan bewust: Dit is een heilige plaats. Hier is het Heilige der Heiligen. Hier woont God temidden van de mensen. Maar alles was voor Hem toen nog zo nieuw, dat Hem de veehandel en geldzaken nog niet gestoord hebben. Maar nu, 20 jaar later, valt Hem op, hoe de tempel verworpen is van huis van God tot marktplaats, waar niet de eredienst maar het geldelijke gewin tot hoofdzaak is geworden. Na Pasen zal de balans opgemaakt worden. Pasen is dan geslaagd als de omzet hoog is geweest. In de tempel van de hemelse Vader wordt de afgod van het geld aanbeden. De ware God is er verdreven.

Het verbaast ons eigenlijk, hoe de altijd zo zachtmoedige Jezus hier met een ongekende felheid te werk gaat en verkopers van schapen en duiven en geldwisselaars met een zweep de tempel uitdrijft. De verontwaardiging van de joden is alleszins te begrijpen en kwaad vragen zij Jezus, waar Hij het recht vandaan haalt om zo te handelen. Maar Jezus komt met name dan in het geweer, als zijn God in het geding is. Het is de tempel van God, die Hij zijn Vader mag noemen. Jezus doorziet hoe veruiterlijkt deze eredienst geworden is. Het hart van de verkopers is niet bij de God, die in de tempel door een offer geëerd zou moeten worden, maar bij het geld dat te verdienen is. Het is een verwijt, dat ook al de profeten hebben geuit, die namens God zo vaak aan dat volk hebben voorgehouden: "Wat baten mij uw offers, want jullie hart is ver van mij. Ik wil liever barmhartigheid dan offers. Ik walg ervan. Ik kan hun lucht niet verdragen." Deze woorden van de profeten schijnen hun uitwerking gemist te hebben. In een heilige toorn jaagt Jezus mens en dier de tempel uit.

De zachtmoedige Jezus reageert fel, als het om God gaat. In deze tempel kan God zich niet meer thuis voelen. Maar Jezus wijst daarmee een andere plek aan, waar God thuis moet kunnen zijn en dat is bij ons: bij mij en u. Daarom ook zegt Hij: Breek deze tempel maar af. Hoe mooi een gebouw ook mag zijn, hoe druk het ook mag zijn, op Jezus maakt het geen indruk, als de mensen die er komen aan God hun hart

onthouden. Geloven is in het Liatijn: credo, afgeleid van 'dor do', wat betekent: Ik geef mijn hart.

Daarom toont Jezus aan het einde van het zo juist voorgelezen evangelie een zekere afstandelijkheid. "Jezus had geen vertrouwen in hen", zo lezen wij, "want Hij wist wat er in de mens stak." Jezus is dus blijkbaar erg teleurgesteld in de mens. Hij voelt zich in de steek gelaten. Hier te Jeruzalem zal eens zijn kruisdood plaats vinden. Mensen zijn dus meer met zichzelf dan met God bezig.

Hoe kan dan God een plaats krijgen in mijn bestaan? Daarom is de eerste lezing voorgelezen over Gods geboden, de 10 leefregels, zoals de joden ze noemen. Zij vormen ahw het kompas dat ons denken en handelen richting geeft. Deze regels spreken over onze liefde tot God en ze spreken over die liefde tot de naaste. Dat is wat de Heer allereerst van ons verwacht.

Heel het leven wordt daarmee een uiting van geloof en eer aan God. Dan breidt de tempel Gods zich ahw uit naar de wereld toe. Dan kan Hij zich thuis voelen overal waar mensen leven en werken. Daarvan zal de wereld beter worden: een wereld van respect en erkenning van de ander als kinderen Gods. Dan ook hebben wij de juiste instelling, als wij bidden en deelnemen aan de eucharistieviering, want wij laten God wonen in ons hart. Dan is er geen kloof meer tussen ons dagelijkse leven en ons gelovig zijn. Maar wij moeten er steeds voor waken dat geloof en leven uit elkaar groeien. Laten wij daarvan in deze veertigdagentijd werk maken. Amen.